

Sygn. akt III KO 84/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie z wniosku **H. S.** o wznowienie postępowania zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 października 2010 r., sygn. akt II A Ka (...) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 16 kwietnia 2010 r., sygn. akt IV K (...) po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 czerwca 2017 r., zażalenia skazanego H. S. na zarządzenie Przewodniczącego III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2017 r. o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wskazany powyżej zarządzeniem z dnia 28 marca 2017 r. Przewodniczący III Wydziału Izby Karnej odmówił przyjęcia sporządzonego przez skazanego H. S. wniosku o wznowienie postępowania zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 października 2010 r., sygn. akt II A Ka (...) – wobec nieusunięcia przez skazanego braków formalnych tego wniosku – w zakreślonym terminie, poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego.

Odpis tego zarządzenia skazany otrzymał w dniu 18 kwietnia 2017 r.

W tym samym dniu skazany skierował do Sądu Najwyższego zażalenie na to zarządzenie sporządzone przez niego samego w którym podniósł, iż nie jest go stać na wynajęcie adwokata, a wyznaczony w postępowaniu wznowieniowym adwokat z urzędu powinien sporządzić i podpisać wniosek o wznowienie postępowania w jego sprawie, do którego Sąd Najwyższy powinien też przesać odpis zaskarżonego zarządzenia. W związku z tym wnosił o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż zaskarżone nim zarządzenie wydano w oparciu o obowiązujące przepisy karnej ustawy procesowej, których przestrzeganie jest powinnością każdego organu procesowego.

W świetle regulacji art. 545 § 2 k.p.k. nie ulega wątpliwości, że tylko wniosek o wznowienie postępowania, który został sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego, może być przyjęty do merytorycznego rozpoznania. Przedmiotowy wniosek sporządzony i podpisany przez samego skazanego tego nakazu nie spełniał, toteż zaskarżonym zarządzeniem odmówiono jego przyjęcia. Stało się to po wcześniejszym dopełnieniu wymaganej – w takiej sytuacji procesowej procedury, to jest po wezwaniu skazanego do usunięcia tego braku wniosku w terminie 7 dni.

Skazany tego braku nie usunął, toteż zasadnie – w oparciu o przepis wskazany w podstawie prawnej zaskarżonego zarządzenia – odmówiono przyjęcia jego wniosku o wznowienie postępowania. Zauważyć przy tym należy, że te wszystkie czynności podjęto po tym jak w niniejszym postępowaniu na wniosek skazanego wyznaczono mu w dniu 29 listopada 2016 r. obrońcę z urzędu dla podjęcia czynności określonych w art. 84 § 3 k.p.k. Obrońca ten w dniu 31 stycznia 2017 r. przedłożył opinię o braku podstaw do wniesienia na rzecz skazanego wniosku o wznowienie postępowania. Czyniąc to – tym samym – obrońca zrealizował tylko mu powierzone (w decyzji o jego ustanowieniu obrońcą skazanego) obowiązki, co przesądza o bezzasadności twierdzeń skazanego zawartych w zażaleniu o tym, że to ten obrońca powinien być wezwany do usunięcia formalnego braku przedmiotowego wniosku. Uwagi skazanego dotyczące

jego sytuacji majątkowej są dla oceny zaskarżonego zarządzenia o tyle bezprzedmiotowe, iż miał on w niniejszym postępowaniu wznowieniowym już (jak to wspomniano) ustanowionego obrońcę z urzędu i brak jest racjonalnych podstaw do uznania, by ten obrońca powierzone mu (przywołane już) czynności wykonał w sposób nierzetelny, co by dopiero mogło aktualizować możliwość rozważenia potrzeby ustanowienia skazanemu innego obrońcy z urzędu.

Z tych tez względów postanowiono jak wyżej.